

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.02.2006
KOM(2006) 40 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**FJERDE RAPPORT FRA DEN EUROPÆISKE UNION OM DE NATIONALE
MEDDELELSER I HENHOLD TIL FN'S RAMMEKONVENTION OM
KLIMAÆNDRINGER**

(jf. artikel 12 i FN's rammekonvention om klimaændringer)

{SEK(2006) 138}

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Oversigt.....	3
1.1.	De nationale forhold.....	4
1.2.	Opgørelse over drivhusgasemissioner.....	4
1.3.	Politikker og foranstaltninger.....	4
1.4.	Prognoser.....	5
1.5.	Sårbarhedsvurdering, konsekvenser af klimaændringerne og tilpasningsforanstaltninger	6
1.6.	Forskning og systematisk overvågning.....	7
1.7.	Finansielle ressourcer og teknologioverførsel	7
1.8.	UDDANNELSE, UNDERVISNING OG FOLKEOPLYSNING	7

1. OVERSIGT

Den fjerde rapport fra Den Europæiske Union om de nationale meddelelser er udarbejdet i henhold til artikel 12 i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC).¹

Selv om den kun tegner sig for 14% af de globale drivhusgasemissioner har Den Europæiske Union med sine nu 25 medlemsstater i flere år gjort en betydelig indsats for at bekæmpe klimaændringerne. Medlemsstaterne støtter med deres omfattende nationale foranstaltninger EU's bestræbelser på at føre an med et godt eksempel. EU har således som led i det europæiske klimaændringsprogram (ECCP) indført en lang række politiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan. Medlemsstaterne har desuden truffet en række nationale foranstaltninger, som de gør rede for i deres meddelelser. ECCP omfatter alle økonomiske sektorer og opstiller politikker for bl.a. husholdnings-, industri-, handels- og transportsektoren.

EU's klimapolitik stopper ikke i 2012. Mange af de EU-politikker, der allerede er indført, vil fortsat spille en betydelig rolle efter udløbet af Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode. EU's ordning for handel med drivhusgasemissioner fortsætter efter 2012. Anden fase af det europæiske klimaændringsprogram blev allerede indledt i oktober 2005 og omfatter kulstofopfangning og kulstoflagring, passagervejtransport, luftfart og strategier for tilpasning til konsekvenserne af klimaændringerne. Disse politikker sender et kraftigt langsigtet signal til industrien, medlemsstaternes regeringer og det internationale samfund om, at EU tager spørgsmålet om klimaændring alvorligt og forventer, at alle institutioner, virksomheder og borgere deltager i indsatsen.

Kommissionen er fast besluttet på at gennemføre disse foranstaltninger for at bekæmpe klimaændringerne, men vil samtidig være opmærksom på virkningerne for EU's økonomiske udvikling og EU-borgernes livskvalitet. Kommissionen vil navnlig bestræbe sig på at følge udviklingen og finde frem til nye foranstaltninger, hvormed omkostningseffektive emissionsbegrænsningsmuligheder kan udnyttes systematisk i synergi med Lissabonstrategien².

I sit forslag til en strategi for tiltag efter 2012 fremhæver Kommissionen behovet for bredere deltagelse fra de forskellige lande og sektorer og slår til lyd for udvikling af kulstoffattige teknologier, fortsat og udvidet brug af markedsbaserede instrumenter og tilpasning til de uundgåelige virkninger af klimaændringerne.

EU arbejder også internationalt på at hjælpe tredjelande med at mindske deres drivhusgasemissioner. I øjeblikket samarbejder EU med lande over hele verden for at fremme vedvarende energikilder og energieffektivitet med det formål at forbedre befolkningens livskvalitet og fremme bæredygtig udvikling. EU yder økonomisk støtte til programmer på bl.a. følgende områder: solenergi til fremstilling af rent drikkevand i Sahel, energieffektivitet og vedvarende energi i Kina, skovplantningsprojekter til skabelse af CDM-kreditter i Sydamerika og opbygning af institutionel kapacitet på klimaområdet i Indien.

¹ Jf. Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EFT L 33 af 7.2.1994).

² KOM(2005) 35 endelig af 9.2.2005 - Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "At vinde kampen mod den globale klimaændring" http://europa.eu.int/comm/environment/climat/pdf/comm_en_050209.pdf

EU har allerede gjort gode fremskridt. Yderligere fremskridt afhænger af, hvor hurtigt og effektivt medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen og deres egne foranstaltninger. De samlede prognoser for EU-15 viser, at Kyoto-målene kan nås, hvis medlemsstaterne gennemfører de supplerende nationale foranstaltninger og anvender fleksible mekanismer som planlagt.

EU's indsats standser imidlertid ikke med opfyldelsen af Kyoto-forpligtelserne. EU slår til lyd for endnu større nedskæringer i drivhusgasemissionerne med henblik på at bremse de globale klimaændringer og er rede til at gøre sin del af den globale indsats for at mindske den antropogene indvirkning på klimasystemet.

1.1. De nationale forhold

- Den Europæiske Unions institutionelle system er noget enestående i og med, at de 25 medlemsstater har overdraget suveræniteten på nogle områder til uafhængige institutioner.
- I perioden 1995-2002 steg bruttonationalproduktet (BNP) i EU-15 med 18 % i faste priser (en årlig stigning på 2 %), hvilket fik drivhusgasemissionerne til at vokse.
- Energiintensiteten er faldet betydeligt siden 1990.
- Vedvarende energikilder bidrager i øjeblikket med 6 % af den samlede energiforsyning og forventes at bidrage med betydeligt mere i de kommende år.
- Anvendelsen af jorden til landbrugsformål er faldende, mens skovområderne gradvist udvides.

1.2. Opgørelse over drivhusgasemissioner

- Den samlede udledning af drivhusgasser i EU-25 (uden at medregne ændringerne i arealanvendelsen og skovbruget) faldt med mere end 5 % i perioden 1999-2003. I EU-15 faldt udledningen med næsten 2 % i samme periode.
- Udledningen af drivhusgasser i EU-15 har i de seneste fem år i gennemsnit ligget 3 % under 1990-niveauet.
- I 2003 steg udledningen af kuldioxid (CO₂) og andre drivhusgasser med 1,3 % i EU-15 sammenlignet med 2002. Denne stigning skyldtes hovedsagelig øget anvendelse af kul til elproduktion i 2003.

1.3. Politikker og foranstaltninger

- I 2005 blev verdens første internationale ordning for handel med CO₂-emissioner taget i brug i EU.
- Langt de fleste af de politikker og foranstaltninger, som Kommissionen har udpeget som prioriteringer for EU på grundlag af resultaterne af arbejdet i det europæiske klimaændringsprogram (ECCP), er nu iværksat.
- Det europæiske klimaændringsprogram udstikker fortsat de overordnede politiske rammer for imødegåelse af klimaændringsudfordringerne, og i programmets anden fase sættes der

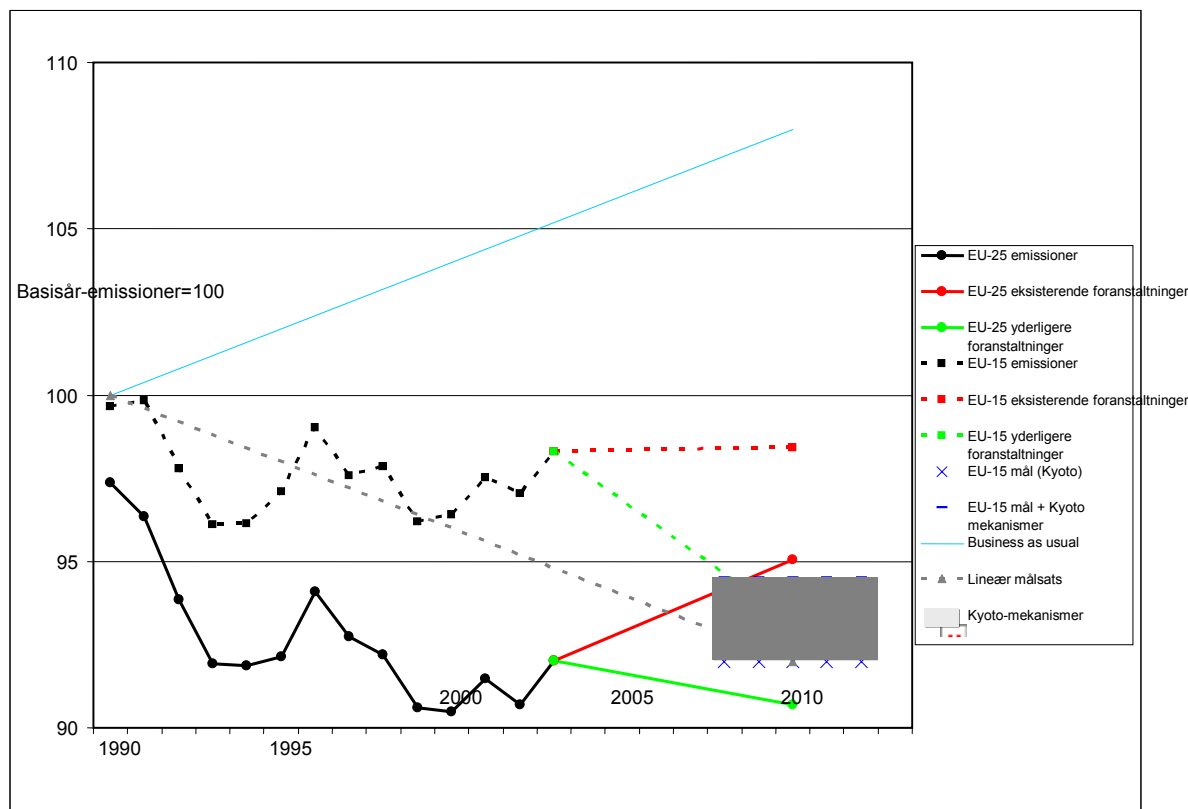
særlig fokus på transportsektoren (herunder emissionerne fra luftfart og køretøjer), kulstofopfangning og kulstoflagring samt den rolle, som EU kan spille for at mindske sårbarheden over for og tilpasningen til klimaændringerne.

- EU har udarbejdet nye politikker og tiltag for de fleste sektorer.
- Forbindelserne til Kyoto-mekanismerne sikrer, at EU's ordning for handel med emissioner også bidrager til overførslen af teknologi til udviklingslandene.
- Tiltag på EU-plan styrker og understøtter de mange nationale foranstaltninger, der tager sigte på at mindske klimaændringerne.

1.4. Prognoser

- For EU-25 forventes det, at udledningen af drivhusgasser i 2010 vil ligge 5 % under 1990-niveauet som følge af de foranstaltninger, der allerede er ved at blive gennemført.
- For EU-15 forventes det, at udledningen af drivhusgasser i 2010 uden at medregne arealudnyttelse, ændringer i arealudnyttelsen og skovbrug (LULUCF) vil ligge 1,6 % under basisårets niveau som følge af de foranstaltninger, der allerede er under gennemførelse. Hvis de reduktioner, som medlemsstaterne planlægger at opnå gennem anvendelsen af Kyoto-mekanismerne medregnes, forventes det, at emissionerne i 2010 vil ligge 4,1 % under basisårets emissionsniveau.
- Det forventes, at gennemførelsen af de eksisterende og de foreslåede foranstaltninger vil få drivhusgasemissionerne i EU-25 til at falde til 9,3 % under 1990-niveauet i 2010, og at de i EU-15 vil falde til 6,8 % under basisårets emissionsniveau. Anvendelsen af Kyoto-mekanismerne forventes at resultere i, at de samlede emissioner i EU-15 kommer til at ligge mere end 8 % under basisårets niveau i 2008-2012, hvilket således opfylder de samlede Kyoto-mål.

Figur 1: Faktiske og beregnede emissioner (uden LULUCF) for EU-15 og EU-25.

Bemærkning: Indekset på y-aksen henviser til basisåret. For de fleste medlemsstater er basisåret 1990 for CO₂, metan (CH₄) og nitrogenoxid (N₂O), men 1995 for fluorholdige gasser med følgende undtagelser: Basisåret for CO₂, CH₄ og N₂O for Ungarn er gennemsnittet for 1985-1987, for Slovenien 1986 og for Polen 1988. Basisåret for fluorholdige gasser er 1990 for Frankrig og Finland. Dette betyder, at værdien for 1990 for EU-15 og EU-25 ikke er nøjagtig 100. "Business as usual" repræsenterer de beregnede emissioner uden hensyntagen til klimarelaterede politikker og foranstaltninger.

1.5. Sårbarhedsvurdering, konsekvenser af klimaændringerne og tilpasningsforanstaltninger

- Den forventede stigning i vandstanden kan få konsekvenser for op til 68 mio. mennesker i EU.
- Temperaturerne forventes at stige, hvilket vil føre til flere dødsfald som følge af hedebølger om sommeren, men færre dødsfald som følge af kolde vintre.
- Nordeuropa forventes at få større nedbør, mens Sydeuropa forventes at få mindre nedbør og større risiko for tørkeperioder.
- Kommissionen deltager allerede i tilpasningsrelaterede foranstaltninger, idet den styrer EU-dækkende alarmsystemer til varsling af oversvømmelser og skovbrande.
- I næste fase af det europæiske klimaændringsprogram skal der efter planen udarbejdes tilpasningsforanstaltninger.

1.6. Forskning og systematisk overvågning

- Budgettet for det tematiske område, der omfatter klimaændringer i det sjette rammeprogram, er på 2,12 mia. EUR. Dette budget forventes at blive forhøjet i det syvende rammeprogram.
- Internationalt samarbejde er en integrerende del af de prioriterede tematiske områder.
- EU har støttet en lang række forskellige projekter om klimaforskning, herunder om konsekvenserne af klimaændringerne, tilpasning til og afhjælpning af disse.
- Kommissionens Fælles Forskningscenter (GD JRC) har koncentreret sine forskningsaktiviteter om de vigtigste politikområder, herunder klimaændringer.
- Som deltager i Gruppen om jordobservation - Group on Earth Observation (GEO) arbejder EU hen imod en meget høj grad af koordinering og samordning af jordobservationssystemerne med henblik på oprettelsen af det globale system af jordobservationssystemer – Global Earth Observation System og Systems (GEOSS)

1.7. Finansielle ressourcer og teknologioverførsel

- EU er en betydelig bidragsyder inden for udviklingssamarbejdet.
- EU har foreslået en særskilt strategi og er ved at gennemføre en handlingsplan med henblik på at bistå sine udviklingspartnere med at tackle klimaændringsudfordringerne.
- Der er udpeget næsten 200 projekter med et samlet budget på 300 mio. EUR med relevans for klimaændringsområdet.
- Forskning samt videnskabeligt og teknologisk samarbejde med udviklingslandene er et nøgleinstrument i gennemførelsen af EU's strategi for klimaændring og udviklingssamarbejde. Alle partnerlande kan deltage i EU's forskningsprogram (det sjette rammeprogram).

1.8. UDDANNELSE, UNDERVISNING OG FOLKEOPLYSNING

- Kommissionen går stærkt ind for principperne om åbenhed i forvaltningen og offentliggør et væld af oplysninger på forskellig måde.
- På Kommissionens internet-sted kan der hentes en lang række oplysninger om EU's tiltag og arbejdsområder, herunder om foranstaltningerne på klimaændringsområdet.
- EU's miljøpriser, som uddeles af Kommissionen, har til formål at anerkende og fremme virksomheder, der har ydet et enestående bidrag til den bæredygtige udvikling.
- Green Week 2005 drejede sig udelukkende om klimaændringer og gav de berørte aktører på miljøområdet mulighed for at "tænke højt" om, hvordan vi kan ændre vores adfærd.
- EU' medlemsstater støtter de aktiviteter, som ledes af FN i henhold til artikel 6 i UNFCCC (uddannelse, undervisning og folkeoplysning). Disse aktiviteter har siden 2002 inkluderet adskillige regionale workshops, det indledende arbejde med at udvikle en internet-baseret

informationsclearingcentral såvel som de aktiviteter, som de enkelte medlemsstater selv gennemfører.